Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

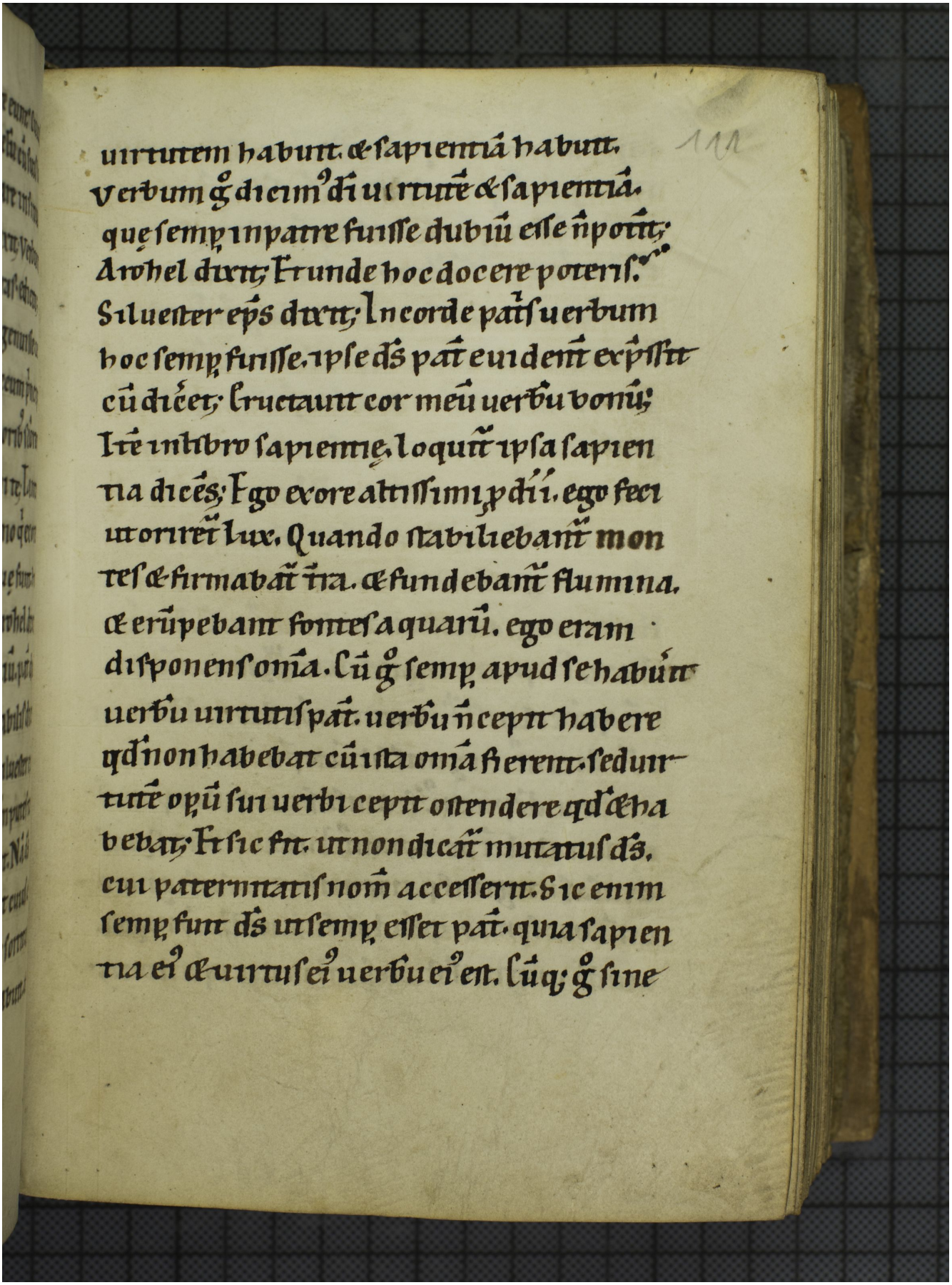

uirtutem habuit. & sapientiá habuit.
Verbum ꝗ dicim⁹ di uirtutē & sapientiá.
que semp in patre fuisse dubiū esse ñ potest;
Arbel dixit; Et unde hoc docere poteris.
Siluester eps dixit; In corde patis uerbum
hoc semp fuisse. ipse ds pat eu idem exp̄sit
cū dicet; Eructauit cor meū uerbu bonū;
Ite in libro sapientie, loquit ipsa sapien
tia dicēs; Ego ex ore altissimi p dii. ego feci
ut oriret lux. Quando stabiliebant mon
tes & firmabat tra. & fundebant flumina.
& erupebant fontes aquarū. ego eram
disponens omia. Cū ꝗ semp apud se habuit
uerbu uirtutis pat. uerbu ñ cepit habere
qd non habebat cū ista omia fierent. sed uir
tutē op̄ū sui uerbi cepit ostendere qd ēha
bebat; Et sic fit. ut non dicat mutatus ds.
cui paternitatis nom accessert. Sic enim
semp fuit ds ut semp esset pat. qua sapien
tia ei & uirtus ei uerbu ei est. Cū q; ꝗ sine